Дмитру Герасимчуку

Люблю пригоже надбистрянське місто,
З часів далеких в ньому я осів.
Тут стрів кохання, мов із зір намисто,
І тут шукав для віршів мудрих слів —
Але чомусь я думаю про Львів.

В моєму місті літньою порою
В гінких каштанах спочива борвій.
За замковою брамною стіною
Старі листки історії й нові,
Але в уяві град Данила — Львів.

Коли до серця рідне місто горну
Серед пісень і пишномовних слів,
І згадую про силу непоборну
Моїх краян, що дивляться з віків, —
В думках, одначе, завертаю в Львів.

В Карпатах осінь, мов калач духм'яний,
Прийшла вона з Полісся чи степів.
Люблю свій край стозорий, Богом даний!
Тут долю я кував. Тут посидів.
Але чому я думаю про Львів?..